

Р Е Ш Е Н И Е №48

гр. Перник, 30 март, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на двадесети март две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 59/2012 г. по описа на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

М.М. ***, оспорва заповед № 77/ 05.ІІ.2012 г., издадена от полицейски орган -мл. разузнавач при 01 РУ "Полиция", гр. Перник с която оспорваният е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 01 РУП - гр. Перник за периода 14,30 часа на 05.ІІ.2012 - 14,15 часа на 06.ІІ.2012 г.

В жалбата са въведени оплаквания, че актът не съдържа конкретно фактическо основание за издаването му - отразено е, че лицето е заподозряно в извършване на престъпление, без да е имало законен повод за това, че същият е бил разпитван като свидетел по досъдебно производство на друго полицейско управление след освобождаването му. Не е посочено и правно основание в неговата пълнота, налагащо издаването на оспорваната заповед; Заповедта не съдържа и указания за реда, по който подлежи на оспорване; липсва фактическа обстановка, водеща до необходимостта от прилагане на полицейски действия по посоченото материално правно основание по НК за задържане. Искането до съда, поддържано от процесуалния представител на оспорвания е за отмяната ѝ. Претендират се разноси.

Ответникът - Първо РУП при ОДМВР чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в законово установен срок от лице, засегнато от оспорвания административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорваният е бил задържан в ПВЗ /помещение за временно задържане/ със заповед на мл. разузнавач от системата на Първо РУП Перник. Като основание за задържането му се посочва разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР , за това, че "съществуват данни, че лицето е извършило престъпление по чл. 195, вр. чл. 346 от НК". Оформени са книжата по задържането и в тази връзка съдът намира, че същите са с попълнени реквизити и не може да се коментира тяхната достоверност, както и относимостта им към действията на задържащия орган, защото формално отговарят на законовите изисквания.

При издаването на заповедта не са нарушени административно - производствените правила. На лицето е разяснено правото на адвокатска защита, като в саморъчно попълнената декларация е изписано изрично, че М. не желае да ползва такава. Освен това при задържане на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не могат да бъдат ограничавани никакви други права, освен правото на свободно придвижване. Извършен е личен обиск на жалбоподателя

в присъствието на свидетел от същия пол, осигурена му е възможност за преглед на здравословното състояние.

С оглед словесното обозначаване на фактическото основание - че оспорваният е заподозрян, без да се посочва изрично това процесуално качество в извършване на престъпление, се касае за чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, съгласно която разпоредба полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление.

Задържането на основание чл. 63, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 64 от ЗМВР за срок, не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 от ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличието на данни, от които да може да се направи обосновано предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. Съгласно чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР заповедта трябва да съдържа задължителни реквизити, сред които името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основаниято за задържането, данни, идентифициращи задържаното лице, датата и часът на задържането. Следователно, по силата на специалната норма в заповедта трябва да е посочено правното основание, но не е необходимо да се съдържат конкретните обстоятелства, довели до прилагане на мярката.

Обстоятелството, че в акта не е посочено в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва, не води до незаконосъобразност и поради нарушение формата по чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК. Липсата на този реквизит на заповедта е процесуално нарушение, но не е от категорията на същественият, тъй като не е довело до засягане на възможността страната да вземе участие в производството и да се защити по него. То има за последица приложението на чл. 140, ал. 1 от АПК - удължаване на срока за обжалване на акта от 14 дни на два месеца, но не е самостоятелно основание за неговата отмяна. За издаване на заповед при условията на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР не е необходимо да са налице доказателства за осъществено от задържаното лице престъпление, а само данни, обосноваващи предположение в посочения смисъл. В практиката по приложението на чл. 63 от ЗМВР е безспорно възприето разбирането, че данните за съпричастност на задържаното лице към извършено престъпно посегателство трябва да са налице преди задържането. В конкретния случай М. е задържан на 05.ІІ.2012 г., 14,30 ч., а данни в насока, че той по предположение е вероятен извършител на престъпление по чл. 195, вр. чл. 346 от НК, не се съдържат в самата заповед на органа по задържането. Такива данни са събрани в хода на съдебната проверка.

В приложена от ответника по жалбата справка изх. № 2232/6.ІІ.2012 г. от ОДМВР Перник е посочено, че на 05.ІІ.2012 г. на адреса на жалбоподателя са извършвани процесуални действия, а именно задържани седем лица, сред които и жалбоподателя, изземване на веществени доказателства от три адреса в гр. Перник, сред които и този на жалбоподателя. Не е посочено при тези действия от стопанисвания от жалбоподателя гараж на ул. "Крум Накев" в гр. Перник какви вещи и с какъв произход са иззети.

От страна на ответника по жалбата се представи и "план, относно провеждане на СПО" от 03.ІІ.2012 г., утвърден от Директор на ОДМВР Перник. В този план не фигурира жалбоподателя, нито адреса на който той пребивава.

Принудителната административна мярка по чл. 63 от ЗМВР се предприема, за да започне разследване на вероятен извършител на престъпление или за предотвратяване извършването на престъпление, но по делото не се установи спрямо жалбоподателя именно към посочения момент да са налични данни да е вероятен извършител на престъпно посегателство. Прави впечатление, че посоченото правно основание, за което е било издадена заповедта за задържане кумулира престъпни състави по НК, които не могат да са във връзка, както е отразил органа по задържането. Посочената обща норма на чл. 195 от НК има 10 хипотези. Противозаконното отнемане на вещи, като кражба, независимо в коя от квалифициращите обстоятелства попада не може да бъде във връзка при условията на реална съвкупност с престъпление при което се отнема МПС с намерение за ползуването му – такова по чл. 346 от НК. Това обстоятелство няма отношение към налагането на ПАМ, но следва да се отчете, че лишава оспорваната заповед от съответствие между правно основание и фактически обстоятелства по налагането ѝ. Задържането на основание чл. 63, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 64 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 от ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Законът не посочва от какъв характер следва да е извършеното престъпление – общ или частен. За прилагане на нормата е достатъчно осъществяването на фактическия ѝ състав, който включва наличие на данни за извършено престъпление и данни то да е извършено от задържаното лице. За издаване на заповед за задържане за 24 часа при условията на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР, не трябва да са налице доказателства за извършено престъпление, а само данни, обосноваващи предположение за такова. Данните за това обаче трябва да са налице преди задържането, а това се е установило към момента на извършването на процесуални действия в гаража на жалбоподателя. В жалбата същият излага фактически обстоятелства, че е бил извикан от полицейските служби в съответното полицейско управление след проверката. Това е достатъчно за да може да се направи предположение в тази насока и да се приеме, че принудителната административна мярка е съобразена с материалния закон. Целта на мярката по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не е да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на уличения в извършването му или да се укрие или да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване. За всеки конкретен случай на задържане установяването на данните е в тежест на административния орган и в случая е извършено. Доводът, че с оглед първоначалните данни спрямо оспорвания е невъзможно да се направи обосновано предположение, че е извършил вмененото му престъпление, поради което е било и недопустимо прилагането на принудителна административна мярка, е неоснователен. Както бе посочено в случая постановеното задържане е административна мярка, наложена по реда на ЗМВР и наличието на данни за извършено каквото и да е престъпление е достатъчно основание да се приложи тази административна мярка от административния орган, действащ в условията на оперативна самостоятелност.

При този изход на спора на оспорваният не се следват разноси, тъй като оспорването се отхвърля.

В тежест на оспорвания се поставят и дължими на ответника по жалбата разноси в размер на 150 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.М. *** против заповед за полицейско задържане № 77/5.П.2012 г. на полицейски служител от Първо РУП при ОДМВР Перник.

Осъжда М.М. *** да заплати на ОДМВР Перник сумата 150 лева, деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на препис на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:/п/